

Finansudvalgets Flothed, men for største Partens Vedkommende en Følge af de Lønningslove, som er vedtagne i 1908 vedrørende vort almindelige og lærde Skolevæsen, og en Følge af den midlertidige Lov, som blev vedtaget her i Fjor vedrørende Universitetets Lønninger, altsaa faste og lovbestemte Bevillinger, med Hensyn til hvilke Finansudvalget og Ministeren absolut ingen Indflydelse har. Det bør tages med i Betragtning, naar man, hvad jeg kunde tænke mig vilde være Tilfældet, fra forskellige Sider tænker, at det er et meget flot Udvalg, der saaledes kan bevilge det ene Hundredetusinde efter det andet, thi, som jeg alt har sagt, de frie Bevillinger udgør kun en meget begrænset Del af den virkelige Stigning.

K. M. Klausen: Der er nogle Enkeltheder, jeg som Medlem af Mindretallet ønsker at gøre nogle Bemærkninger til. Der er af Ministeren stillet Forslag om at yde en Understøttelse til en Fru Volf, Enke efter en tidligere Præst i Folkekirken. Han har været præsteviet Medhjælper i 3 Aar, fra 1901 til 1904, men traadte saa ud af Folkekirken og gik over til Israelsmissionen. Han virkede ved Israelsmissionen i Galizien i 6 Aar, hvorefter han da døde. Nu staaer Enken tilbage med 6 smaa Børn, af hvilke det ældste er 9 Aar. Rent menneskeligt set kan man ikke andet end have Sympati for denne Enke og ønske at være med til at yde hende den foreslaaede Understøttelse af 400 Kr. aarlig, og naar Socialdemokraterne ikke er gaaede ind derpaa, er det, fordi der formentlig ingen Grund er for Staten til at yde Understøttelse specielt til denne Enke frem for til saa mange Hundrede andre Enker, der lever i lignende økonomiske Kaar. En Mands Virksomhed i Israelsmissionen synes jeg ikke, Staten kan støtte. Jeg forstaaer nu ikke, at nogen vil vie sine Kræfter til Israelsmissionens Tjeneste, jeg anser det for et meget haabløst Arbejde at forsøge at omvende Jøder til den kristne Religion. Jøderne lader os Kristne være i Fred og beholde vor Religion, og de Kristne kunde da ogsaa lade Jøderne være i Fred med deres Religion. Jeg mener, som sagt, at der ingen virkelig Grund er til særlig at yde denne Enke Understøttelse. Det vilde være langt bedre, om vi kunde faa gennemført Lovforslaget om Understøttelse til fattige Enker i Almindelighed, saa vilde denne Enke kunne komme der ind under, for saa vidt hun var trængende.

Af Socialdemokratiet med Tilslutning af det radikale Parti er der stillet Forslag om at indsætte en ny Anmærkning paa Finansloven vedrørende Tilskud til Kommunerne til Opførelse af Skolebygninger. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at efter Lovene af 1904 og 1908 blev det saaledes, at Statskassen kunde yde Tilskud til Kommuner, der skulde opføre nye Skolebygninger, og en Række af Kommuner ud over Landet har benyttet sig af disse Bestemmelser, idet der er rejst en Række smukke og tidssvarende Skolebygninger. Men desværre, dette Tilskud fra Statskassens Side er blevet standset ved en Anmærkning paa den nuværende Finanslov, og en lignende findes foreslaaet paa det forelagte Finanslovsforslag. Det er denne Anmærkning, vi søger at faa fjernet, saa at vi kan vende tilbage til den tidligere Tilstand, ja, helst naa lidt videre end til den Tilstand, der etableredes ved Lovene af 1904 og 1908, idet det efter disse Love kun var Tilskud til Skolebygninger, der kunde ydes. Der blev senere paa Finansloven indsat en Anmærkning, hvorefter Tilskuddene ogsaa kunde ydes til Kommunerne til Opførelse af lukkede Gymnastikhuse og til Anlæg af Idrætspladser ved Skolerne baade i Købstæderne og paa Landet. Jeg tror, disse Bestemmelser har gjort overordentlig meget Gavn, men det er en Selvfølge, at da disse Tilskud skal gives i stor Udstrækning ud over Landet, kommer det til at koste Statskassen ret store Beløb. Men det forekommer mig, at vi ikke skal vige tilbage herfor. Lovgivningsmagten er saa villig til at forøge Kommunernes Udgifter ved mange Lejligheder og paa mange Omraader, og der kunde derfor ogsaa være Grund til, hvor Forholdene tillod det, at støtte Kommunerne, naar der er Tale om saadanne store Udgifter, som de maa paatage sig ved Opførelsen af Skolebygninger, Gymnastikhuse eller Anlæg af Idrætspladser. Det er min Overbevisning, at hvis den Anmærkning, vi har foreslaaet, bliver vedtaget, vil den vække almindelig Tilfredshed ud over Landet og give Anledning til, at nye, smukke Skolebygninger vil rejse sig, at Gymnastikhuse, som savnes rundt omkring paa Landet, vil blive opførte, og at man ogsaa vil gaa videre i den Bestræbelse, der har gjort sig gældende for at anlægge Idrætspladser baade i Købstæderne og paa Landet.

Derefter vil jeg gøre et Par Bemærkninger om det kongelige Kapel og Kor. Som ærede Medlemmer vil have set, fore-